

Vad är väl en kväll på slottet...?

Ankomstmingel med bubbel till tonerna av ljuvliga stråkar.

Jag har varit på mitt livs första gala, arrangerad av Göteborgs Suzukiförening, och det var helt otroligt! Som nybliven kassör i föreningen hade jag svårt att komma på ursäkter till varför jag inte skulle gå då det diskuterades på ett av våra styrelsemöten, dessutom vill man ju naturligtvis som en del av styrelsen föregå med gott exempel då målet med galan är att så många av våra medlemmar som möjligt ska gå för att dels få njuta av lärarorkesterns musik men även att som vuxna och Suzukiföräldrar få umgås i en vacker miljö och samtala utan små Suzukibarn i närheten. Men innerst inne tänkte jag för mig själv:

Vad är väl en kväll på slottet? Det kan ju bli tråkigt, trist eller, alldeles? Hmm, jag får väl testa, så himla hemskt kan det väl inte bli – fast kan det verkligen vara något mot alla de konserter jag sett på olika ställen i världen?

Sagt och gjort, jag anmälde mig och valde även att ta ansvar för förrätter, dukning samt inköp av vin då hela middagen lagas av ett litet gäng föräldrar. Konserten, den sköttes helt av lärarna

under Sven Sjögrens kunniga ledning. Menyn spikades snabbt, inköpen och förberedelserna avklarades och så var det då dags att snabbt byta om efter ett par timmar i köket.

Dags för magi! En kvartett med fiol och cello inleder till skenet av levande ljus i slottsluk miljö. Detta var femte året i rad som galan hölls. Ljuvliga toner omger oss och blandas med sorlet från alla tjugiga föräldrar (mörk kostym var klädkoden). Vi dricker bubbel och låter oss väl smaka av antipasti, sedan dags för middag som var en helt strålande ossobuco (faktiskt en av de bästa jag har ätit) med grillad polenta och grönsallad som tillbehör – allt komplementerat med utsökt vin.

Foto: Paul Häyhänen

Galamiddag, kort och gott, med allt som hör därtill. Tillfälle gavs till spännande samtal föräldrar och musikanter emellan.

Vi samlas sedan i en sal med gyllene speglar från golv till tak, djupa fönster och längst fram; orkestern. Att få sitta så nära att man nästan kan smaka på tonerna, känna doften av musiken som skapas där, och utöver det, drabbas av känslorna som dessa fantastiska musiker upplever då de spelar, se interaktionerna dem emellan... underbart!

Vi avbryter för paus, och då gör efterrätten entré, en elegant serverad klassisk tiramisu som avnjutes med kaffe...mums! Vi pratar, minglar och lär känna varandra helt nytumlade av den musikaliska upplevelsen.

Mer musik, jag sjunker djupare in i musiken, öppnar mitt hjärta och bara finns där och då, tillsammans ...i toner, strängar ...cellons melankoli, fiolernas skarpa och violans mjukhet ...pianots harmoni och styrka – som den klara natthimlen utanför med sina stjärnor.

Musikerna Laura Rubio, violin, Oskar Valeberg, cello och Niklas Hansson, violin, redo att skapa fiolmagi.

Så, vad är väl en kväll på slottet? Alldeles, alldeles, underbar. Nästa år är det jag som fixar barnvakt så att min älskade man också kan få följa med, för detta får han bara inte missa!

Anna Schantz, pianoförälder i Göteborgs Suzukiförening

Fotnot: Överås är en byggnad vid Danska vägen i stadsdelen Bö i Göteborg. Den uppfördes år 1861 av James Dickson (1815-1885) köpman, politiker och donator. Byggnaden används numera bland annat för kammarkonserter och föreläsningar.